

Εάν μειωθούν οι γεννήσεις κοριτσιών δ' αντιπεριωπιδεί ο κίνδυνος του υπερπληθυσμού Αλλά θα δημιουργηθούν άλλα προβλήματα

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΤΑΙ ΜΙΑ ΝΕΑ ΘΕΩΡΙΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ. Ο πληθυσμός της Γης έφτασε αίσιας τα 4,3 δις κατοίκους. Και καθημερινά αυξάνεται άπειστα. Υπολογίζονται ότι κάθε λεπτό γεννιούνται τρία παιδιά—που είναι λίγο, ούτως ή άλλως—στην παρούσα κατάσταση. Αλλά, αν εξακολουθήσει ο ρυθμός αυτός, υπολογίζεται ότι στα 2000, ο πληθυσμός της Γης θα έχει φτάσει τα 55 δις κατοίκους. Με άλλα λόγια, θα διπλασιαστεί.

Πράγματι, ο υπερπληθυσμός είναι το μόνο σοβαρό πρόβλημα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα. «Ολα τα άλλα είναι παράγωγα και δευτερεύοντα. Το θέμα λ.χ. των εξοπλισμών ή της πυρηνικής απειλής είναι ένα πρόβλημα που, συνάμα, μπορεί να λυθεί με τη συμφωνία μερικόν ή γεύων.

Όμως, καμιά χώρα, όσο κι αν είναι πλούσια ή ισχυρή, ή όσο χαμηλό συντελεστή γεννήσεων κι αν έχει ή ίδια, δεν μπορεί να αντέξει για καιρό τον καταστροφικό αντίκτυπο που θα έχει στην οικονομία της η γρήγορη και ριζική αύξηση του πληθυσμού των άλλων γειτονικών της χωρών.

Γι' αυτό το λόγο ακριβώς είναι επιείκους παρά ποτέ η ανάγκη να μειωθεί ο πληθυσμός της γης στο επίπεδο που επιβάλλουν οι πλουτοπαραγωγικές πηγές, οι ικανές να συντηρήσουν τους ανθρώπους. Κι η μείωση αυτή εξασφαλίζεται με δύο τρόπους:

Ο πρώτος συνεπάγεται μια ανεπιθύμητη αύξηση του ρυθμού θνησιμότητας των ανθρώπων. Μ' αυτόν τον τρόπο οι άνθρωποι κι η φύση διασφαλίζουν εδώ και χίλια χρόνια μια άρμονική ανισοκατανομή στον άρρητο των κατοίκων και στην προσφορά των πλουτοπαραγωγικών πηγών.

Όμως, η ανθρωπότητα ενστικτώδως, αποστρέφεται τις δάσους ως μέθοδο. Κι έτσι δε μένει παρά μία λύση μόνο: Η άποψη από κάθε φυσιολογική σεξουαλική έπαυση. «Όπως αντιλαμβάνεται η νεολογία, η μέθοδος αυτή αντιστρατεύεται κάθε ένδοξη λογική ή ενστικτώ του ανθρώπου.

Ευτυχώς που η επιστήμη έσπευσε πρόσφατα να δώσει χείρα φάρμα, προσφέροντας σε όσους ενδιαφέρονται μια πληθώρα «επιστημονικών» μεθόδων για την πρόληψη της εγκυμοσύνης, όπως: Η στείρωση, ή διαίρεση του σπέρματος πόρου, τα προφυλακτικά και τα αντιολληγινικά χάπια.

Όπως έχουν τα πράγματα, ο μόνος τρόπος περιορισμού των γεννήσεων εξαρτάται αποκλειστικά από την εθιμοθωρία ή από τις μεθόδους που αναφέρονται πιο πάνω.

Το πρόβλημα όμως είναι πως μέχρι τώρα οι μέθοδοι αυτές α-ποδείχθηκαν αποτελεσματικές σε χώρες με μικρό συντελεστή πληθυσμιακής ανάπτυξης. Και άρρηκτες ένδεσες στις πιο πολυπληθείς περιοχές της Ασίας, της Αφρικής ή και της Νότιας Αμερικής. Επικρατούν όπως ήταν φυσικό σε χώρες πλούσιες και βιομηχανικές, όπου η γυναίκα δεν εξαρτά την κοινωνική της υπόληψη ούτε αποδεικνύει τη χρησιμότητά της γεννώντας συνεχώς παιδιά.

Αλλά η κατάσταση εμφανίζεται μάλλον διαφορετική στις χώρες του Τρίτου Κόσμου, της έλλειψης κοινωνικής ασφάλισης ή οποιασδήποτε άλλης πρόνοιας, α-

ναγκάζει, κυρίως τη γυναίκα, να δημιουργεί μεγάλη οικογένεια, επιδιώκοντας μ' αυτό τον τρόπο να διασφαλίσει τα γηρατιά της. Τέλος, η μητρότητα είναι το μόνο έργο, η μόνη δημιουργική πράξη κάθε φτωχιάς κι αγράμματης γυναίκας.

Γι' αυτό κι είναι απαραίτητη η εκπόνηση ενός μακρόπνοου προγράμματος για τον έλεγχο των γεννήσεων κυρίως στις χώρες του Τρίτου Κόσμου, απ' όπου φαίνεται να εκπορεύεται η απειλή για δολοφονική ανθρωπότητα. Και φυσικά οι χώρες που μπορούν να χρηματοδοτήσουν μια τόσο παθιασμένη προσπάθεια είναι οι πλούσιες κι αναπτυγμένες.

Πού άποροφωμένους καθώς είναι όμως δευτερεύοντα προβλήματα, όπως η διεθνής τρομοκρατία κι ο πληθωρισμός δεν φαίνεται να αντιλαμβάνονται το μέγεθος της απειλής που δημιουργεί η αύξηση του πληθυσμού της Γης.

«Ολα τα προγνωστικά δείχνουν πως πολύ σύντομα θα εμφανιστούν οι τέσσερις «Άγγελοι της Αποκάλυψης»—η πείνα, η πανούκλα, ο πόλεμος κι ο θάνατος—για την εκπλήρωση του μοιραίου έργου τους των εξολοθρευτών του γένους των ανθρώπων. Όλα οι ρεαλιστικές εκτιμήσεις που αφορούν το πρόβλημα του υπερπληθυσμού πορίζουν με χρονικό της Δευτέρας Παρουσίας.

Η μόνη ίσως επιστημονική μέθοδος που εγγυάται άμεσα αποτελέσματα είναι η ανασφάλιση ή των χαμηλό που δε εξασφαλίζει τη γέννηση αγροτών. Κι αυτό για τον εξής λόγο: Ο μέσος όρος γονιμότητας στον κόσμο είναι 4,4 παιδιά σε κάθε γυναίκα. Περίπου τα μισά απ' αυτά είναι κορίτσια.

Εάν ο μέσος όρος γεννήσεων στον κόσμο ήταν ένα κορίτσι σε κάθε δυο γεννήσεις τότε ο παγκόσμιος πληθυσμός αντί να διαπλασθεί κατά 34 χρόνια, αντίθετα θα μειωνόταν στο μισό στο αντίστοιχο διάστημα περίπου. Και το σπουδαιότερο, είναι ένα μέτρο που δε μπορούσε να εφαρμοστεί μ' επιτυχία, ακόμη και στις χώρες του Τρίτου Κόσμου, όπου διχώς αμφιβολία τα άγρια πρωτόγονα άπειρα από πολύ από τα κορίτσια.

Η δυνατότητα εφαρμογής μιας μεθόδου για τον προσδιορισμό του φύλου συζητείται ευρύτατα, με

στους κύκλους των βιολόγων και γενετιστών. Ιδιαίτερα μετά την ανακάλυψη των χρωμοσωμάτων Χ και Υ που προσδιορίζουν το φύλο του έμβριου. Έξ' άλλου, όπως πρόσφατα ανακοίνωσαν δυο Γάλλοι γιατροί ο Ζάκ Λωραίν και ο Ζοζέφ Στολκόφσκι το φύλο του παιδιού μπορεί επίσης να καθοριστεί από τη διαίτα της μέλλουσας μητέρας. Κατά τη μέθοδο Λωραίν—Στολκόφσκι αν μια μέλλουσα μητέρα θέλει να αποκτήσει αγόρι, πρέπει να τρώει αλμυρά φαγητά, αυξάνοντας μ' αυτό τον τρόπο τις ποσότητες σόδας και ποτάσιου που φυσιολογικά έχει ο οργανισμός της. Αν πάλι θέλει να αποκτήσει κόρη θα πρέπει να καταναλώνει μεγαλύτερες ποσότητες γαλακτοπνών: γάλα, κρέμα, αυγά, δούτυρο τυρί. Μ' άλλα λόγια τροφοδοτείται σε κάλιο και μαγνήσιο.

Πάντως ανεξάρτητα από τη μέθοδο που θα επικρατήσει, η αύξηση της γέννησης αγροτών δε δημιουργεί ενδεχομένως κοινωνικά προβλήματα φαειρά σε πρώτο αντιμέτωπο, αλλά πολύ ουσιαστικά επίσης.

«Ο πολυανδρικός γάμος θα αντικαταστήσει πιθανόν τη μονογαμία—μία προοπτική ιδιαίτερα δυσάρεστη για πολλούς εξοπλισμένους του άνω κλάδου.

Καθώς οι γυναίκες θα γίνουν τα σπανιότερα, θ' αυξηθεί η αντίληψη ανάμεσα στους άνδρες. Αυτή η κατάσταση θ' αυξήσει το συντελεστή θνησιμότητας των ανδρών έραστών. Αποκαταστάσει όμως μ' αυτό τον τρόπο μια άρμονική ανισοκατανομή στον πληθυσμό των δυο φύλων.

«Η πάλι, χάρη στη σπανιότητα του είδους, ίσως μπορούσαν οι γυναίκες, πρώτη φορά στην ιστορία, να υπαγορεύουν τους όρους της σχέσης τους με τους άνδρες κι έτσι να δεικνύουν τη θέση τους.

«Και φυσικά θα αυξηθεί η δημοφιλοφιλία όπως συμβαίνει πάντοτε σε χώρους όπου απουσιάζει το γυναικείο φύλο.

«Όμως όποιος και να είναι τα αρνητικά αποτελέσματα που θα προκύψουν από τη μείωση των γεννήσεων των κοριτσιών, είναι άσχετες με τις ανησυχίες που αναμένουν όλη την ανθρωπότητα εάν συνεχιστεί να αυξάνεται ο πληθυσμός της Γης με το σημερινό και εξωφρενικό κυριολεκτικό ρυθμό.

ΡΩΜΗ. (16. Υπ.). Μια πρόσφατη έκθεση της «Διεθνούς Αμνηστίας», εκφράζει απαισιοδομία για τη χρονιά που διανύουμε, σε σχέση με τα βασανιστήρια. Αναφέρει η έκθεση: «Στις περισσότερες χώρες του κόσμου, συνεχίζονται οι βασανισμοί και φυλακίσεις αθώων πολιτών. Παρά το γεγονός ότι στις περισσότερες χώρες αναγνωρίζονται οι αρχές που περιέχονται στον Χάρτη Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, οι κυβερνήσεις τις παραβιάζουν και δεν δέχονται να γίνει κανένας έλεγχος για να εξακριβωθεί η κατάσταση των κρατούμενων πολιτών. Τα περισσότερα βασανιστήρια καθώς και παράνομες συλλήψεις γίνονται στις χώρες του Τρίτου Κόσμου».

Και η έκθεση συνεχίζει: «Η πρακτική των βασανιστηρίων είναι σήμερα περισσότερο τελειοποιημένη και επιστημονική απ' ό,τι ήταν στο παρελθόν. Το φοβερότερο είναι ότι υποχρεώνονται να «προσφέρουν υπηρεσίες» και γιατροί, ώστε να γίνουν από μια επιστημονικότερα βασανιστήρια».

«Πολιτικό κρατούμενο υπάκουχουν τώρα στις περισσότερες χώρες του κόσμου. Δεν είναι εύκολο ένας διεθνής έλεγχος, ούτε και παρέμβαση για να τεθεί τέρμα στο καθεστώς αυτό. Όλας τις καταγγελίες που έγιναν για τις διαβάσεις και τους βασανισμούς σε πολλές χώρες, η απάντηση των κυβερνήσεων ήταν αρνητική. «Ετσι, δεν γνωρίζουμε κανένας ακριβώς τι πραγματικά συμβαίνει και σε οποιαδήποτε περίπτωση πρέπει να υποθέσει ότι τα βασανιστήρια είναι πιο απάνθρωπα και σπαστι-

κή είναι από απάνθρωπα και σπαστικά απ' όσα καταγγέλλονται η περιγράφονται».

Ο δόκτωρ Τόμας Χάμπερπερκ, διευθυντής της «Διεθνούς Αμνηστίας», λέει ότι τα βασανιστήρια παύουν μεγαλύτερες διαστάσεις έφετος απ' όσα πέφτουν, πράγμα που πιστοποιεί ότι αυτές οι μέθοδοι «επιμωρίας» των αντιπάλων ενός καθεστώτος, γενικεύονται επικίνδυνα. «Ένας λόγος που συμβάλλει στην όλο και περισσότερο «εισβολή» των βασανιστηρίων, είναι και το κύμα της διεθνούς τρομοκρατίας, που κάνει τους αστυνομικούς να γίνονται σκληρότεροι και να εδίζουν στα βασανιστήρια πάνω σε αθώους, τις περισσότερες φορές, πολίτες.

Ολόκληρος ο χώρος της Λατινικής Αμερικής έχει το τραγικό ρεκόρ των βασανιστηρίων, φυλακίσεων, εκτελέσεων, διωγμών. Πολύ απλά, οι έμπειροί γνώστες ε-ξηγούν ότι αυτό είναι ένα περίπου φυσιολογικό παρεπόμενο, αφού στη Λατινική Αμερική απάνια και για ελάχιστη χρονικά διαστήματα άνοιξε η δημοκρατία... Σε όλη της τη ζωή οι λαοί του νοτίου ημισφαιρίου στενάζουν κάτω από τις δικτατορίες των στρατιωτικών.

Δεν είναι βέβαια πολύ καλύτερη η εικόνα που παρουσιάζουν τα δικτατορικά καθεστώτα στην Αφρική, στη Μέση Ανατολή, και στην Ασία. Τα βασανιστήρια βρίσκονται κι εκεί στην ημερήσια διατάξη. Ψυχολογικές πιέσεις, ηλεκτροσόκ, φυλάδαση, απέρριπτα μαρτύρια εφαρμόζονται με τις πιο απάνθρωπες και σπαστι-

κές μεθόδους πάνω στα θύματα—αντίπαλους του καθεστώτος. Πολλοί κρατούμενοι δεν αντέχουν τα βασανιστήρια και υποκύπτουν στο μοιραίο. Ποτέ δεν μαθαίνει κανένας τι απέγιναν. Θεωρούνται σαν «αγνοούμενοι». Άνθρωποι που λίγο καιρό πριν εργάζονταν ζούσαν όπως όλοι οι συμπατριώτες τους, ξαφνικά «εξαφανίζονται» και κανείς δεν τους ξανα-βλέπει.

Λίγο—πολύ, τα συστήματα διώσεων και βασανισμών στις δικτατορίες σ' όλην τον κόσμο, μοιάζουν μεταξύ τους. Οι φυλακισμένοι του καθεστώτος είναι ανυπόθετοι και άπονομαστοί. Αυτοί που πεθαίνουν από τα βασανιστήρια μεταφέρονται στις χώρες κρυφά κι γίνονται οι στη δόξα, να μη βγούν ποτέ στην επιφάνεια ή σε χωματερές, όπου σπάζουν, μαζί με τα σκουπίδια, ή, τέλος πάντων, εξαφανίζονται με πολλούς τρόπους. Μερικές φορές—όπως συνέβη συχνά στην Αργεντινή—η βλάσφημα εκδράση κερδοσκοπικά πιάματα, αλλά κανένας δεν τολμάει να ρωτήσει το παραμύθιο.

Παντού, όπου γίνονται δικτατορίες, η τυραννία είναι συνηθισμένη με τα βασανιστήρια και τις διώσεις. Τα «σύστημα» σχεδόν πα-νομοιότυπα. Πολίτες που έτυχε να έχουν φίλο ή γνωστό κάποιον που θεωρείται «επικίνδυνος» για το καθεστώς, αυτόματως μπαίνουν κι αυτοί στον κατάλογο των «επικινδύνων» και συλλαμβάνονται.

Έτσι οι άνθρωποι σ' όλες τις χώρες που γίνονται βασανιστήρια, οι οποίοι καταφέρνουν να βγούν ζωντανά από την κόλαση, περιγράφουν τα βασανιστήρια: ηλεκτροσόκ, διασπορά, ακρόαση, μόνον γεννητικών οργάνων, έγχυση σε χωρίς αναισθησία, ακρωτηριασμοί με πριόνι, καίματα με ταγίδρα, «ελάγχω» ξεριζώματα των νυχιών ή του δέρματος του προσώπου και άλλες παρόμοιες.

Το θέμα των βασανιστηρίων, ήρε στο ενδιαφέρον με αφορμή τη διεξαγωγή του παγκόσμιου ποδοσφαιρικού κυπέλλου στην Αργεντινή, μια από τις 70 χώρες του κόσμου όπου βασανίζονται πολιτικο κρατούμενοι.

Στις 70 χώρες που αναφέρονται, πρέπει να προστεθούν και άλλες είκοσι περίπου, στις οποίες έχουν καταγγείλει βασανισμοί πολιτών, αλλά δεν έχουν αποδειχθεί σαφώς. «Όστόσο, σε γενική μορφή, η παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, που η σκληρότερη μορφή της είναι τα βασανιστήρια, είναι διαπιστωμένη σε περισσότερες από 117 χώρες το 1977. Η οργάνωση «Διεθνής Αμνηστίας» είχε χαρακτηρίσει το 1977 έτος βασανιστηρίων. Άλλα και το 1978 δεν φαίνεται να υστερεί.

Και η τραγική ειρωνεία είναι, ότι τα βασανιστήρια έχουν καταργηθεί με νόμους σ' όλες τις χώρες της Ευρώπης, εδώ και διακόσια χρόνια—και εδώ και εκατόν πενήντα ή έστω και λιγότερα, σ' όλες τις χώρες του κόσμου. Καταργήθηκαν, αλλά δεν σταμάτησαν. Και στην εποχή μας εμφανίζονται σε τόσο έκταση

σαν «αναγκαίοτητα» τα βασανιστήρια και την τελευταία στιγμή «όσον άτομον χρειάζεται» να θεωρηθεί ότι δεν κινδυνεύει να θεωρηθεί «επικίνδυνος» σ' όλες τις δικτατορίες. «Πρέπει να βασανιστούν» εκτελούνται πρώτα όσα «βουν» ανατρέχουν το καθεστώς μετά οι συνεργάτες τους, οι συμπατριώτες, μετά οι οπαδοί και τέλος οι πολίτες...

Σε κάθε χώρα, που τα βασανιστήρια και η τρομοκρατία είναι «φιλοσοφία» του καθεστώτος, η ιστορία γράφεται με αίμα, με τα αίμα των αντιπροσώπων, που συμβαίνει πάντα να είναι οι φιλελεύθεροι άνθρωποι, οι δημοκράτες.

Οι στρατηγοί και συνταγματάρχες της εξουσίας σ' όλην τον κόσμο των δικτατοριών, βλέπουν

«αντανακλάσει» τα βασανιστήρια και την τελευταία στιγμή «όσον άτομον χρειάζεται» να θεωρηθεί ότι δεν κινδυνεύει να θεωρηθεί «επικίνδυνος» σ' όλες τις δικτατορίες. «Πρέπει να βασανιστούν» εκτελούνται πρώτα όσα «βουν» ανατρέχουν το καθεστώς μετά οι συνεργάτες τους, οι συμπατριώτες, μετά οι οπαδοί και τέλος οι πολίτες...

Οι στρατηγοί και συνταγματάρχες της εξουσίας σ' όλην τον κόσμο των δικτατοριών, βλέπουν

«αντανακλάσει» τα βασανιστήρια και την τελευταία στιγμή «όσον άτομον χρειάζεται» να θεωρηθεί ότι δεν κινδυνεύει να θεωρηθεί «επικίνδυνος» σ' όλες τις δικτατορίες. «Πρέπει να βασανιστούν» εκτελούνται πρώτα όσα «βουν» ανατρέχουν το καθεστώς μετά οι συνεργάτες τους, οι συμπατριώτες, μετά οι οπαδοί και τέλος οι πολίτες...

Οι στρατηγοί και συνταγματάρχες της εξουσίας σ' όλην τον κόσμο των δικτατοριών, βλέπουν

«αντανακλάσει» τα βασανιστήρια και την τελευταία στιγμή «όσον άτομον χρειάζεται» να θεωρηθεί ότι δεν κινδυνεύει να θεωρηθεί «επικίνδυνος» σ' όλες τις δικτατορίες. «Πρέπει να βασανιστούν» εκτελούνται πρώτα όσα «βουν» ανατρέχουν το καθεστώς μετά οι συνεργάτες τους, οι συμπατριώτες, μετά οι οπαδοί και τέλος οι πολίτες...

Οι στρατηγοί και συνταγματάρχες της εξουσίας σ' όλην τον κόσμο των δικτατοριών, βλέπουν

«αντανακλάσει» τα βασανιστήρια και την τελευταία στιγμή «όσον άτομον χρειάζεται» να θεωρηθεί ότι δεν κινδυνεύει να θεωρηθεί «επικίνδυνος» σ' όλες τις δικτατορίες. «Πρέπει να βασανιστούν» εκτελούνται πρώτα όσα «βουν» ανατρέχουν το καθεστώς μετά οι συνεργάτες τους, οι συμπατριώτες, μετά οι οπαδοί και τέλος οι πολίτες...

Οι στρατηγοί και συνταγματάρχες της εξουσίας σ' όλην τον κόσμο των δικτατοριών, βλέπουν

«αντανακλάσει» τα βασανιστήρια και την τελευταία στιγμή «όσον άτομον χρειάζεται» να θεωρηθεί ότι δεν κινδυνεύει να θεωρηθεί «επικίνδυνος» σ' όλες τις δικτατορίες. «Πρέπει να βασανιστούν» εκτελούνται πρώτα όσα «βουν» ανατρέχουν το καθεστώς μετά οι συνεργάτες τους, οι συμπατριώτες, μετά οι οπαδοί και τέλος οι πολίτες...

Οι στρατηγοί και συνταγματάρχες της εξουσίας σ' όλην τον κόσμο των δικτατοριών, βλέπουν

«αντανακλάσει» τα βασανιστήρια και την τελευταία στιγμή «όσον άτομον χρειάζεται» να θεωρηθεί ότι δεν κινδυνεύει να θεωρηθεί «επικίνδυνος» σ' όλες τις δικτατορίες. «Πρέπει να βασανιστούν» εκτελούνται πρώτα όσα «βουν» ανατρέχουν το καθεστώς μετά οι συνεργάτες τους, οι συμπατριώτες, μετά οι οπαδοί και τέλος οι πολίτες...

Οι στρατηγοί και συνταγματάρχες της εξουσίας σ' όλην τον κόσμο των δικτατοριών, βλέπουν

«αντανακλάσει» τα βασανιστήρια και την τελευταία στιγμή «όσον άτομον χρειάζεται» να θεωρηθεί ότι δεν κινδυνεύει να θεωρηθεί «επικίνδυνος» σ' όλες τις δικτατορίες. «Πρέπει να βασανιστούν» εκτελούνται πρώτα όσα «βουν» ανατρέχουν το καθεστώς μετά οι συνεργάτες τους, οι συμπατριώτες, μετά οι οπαδοί και τέλος οι πολίτες...

Οι στρατηγοί και συνταγματάρχες της εξουσίας σ' όλην τον κόσμο των δικτατοριών, βλέπουν

«αντανακλάσει» τα βασανιστήρια και την τελευταία στιγμή «όσον άτομον χρειάζεται» να θεωρηθεί ότι δεν κινδυνεύει να θεωρηθεί «επικίνδυνος» σ' όλες τις δικτατορίες. «Πρέπει να βασανιστούν» εκτελούνται πρώτα όσα «βουν» ανατρέχουν το καθεστώς μετά οι συνεργάτες τους, οι συμπατριώτες, μετά οι οπαδοί και τέλος οι πολίτες...

Οι στρατηγοί και συνταγματάρχες της εξουσίας σ' όλην τον κόσμο των δικτατοριών, βλέπουν

«αντανακλάσει» τα βασανιστήρια και την τελευταία στιγμή «όσον άτομον χρειάζεται» να θεωρηθεί ότι δεν κινδυνεύει να θεωρηθεί «επικίνδυνος» σ' όλες τις δικτατορίες. «Πρέπει να βασανιστούν» εκτελούνται πρώτα όσα «βουν» ανατρέχουν το καθεστώς μετά οι συνεργάτες τους, οι συμπατριώτες, μετά οι οπαδοί και τέλος οι πολίτες...

Οι στρατηγοί και συνταγματάρχες της εξουσίας σ' όλην τον κόσμο των δικτατοριών, βλέπουν

«αντανακλάσει» τα βασανιστήρια και την τελευταία στιγμή «όσον άτομον χρειάζεται» να θεωρηθεί ότι δεν κινδυνεύει να θεωρηθεί «επικίνδυνος» σ' όλες τις δικτατορίες. «Πρέπει να βασανιστούν» εκτελούνται πρώτα όσα «βουν» ανατρέχουν το καθεστώς μετά οι συνεργάτες τους, οι συμπατριώτες, μετά οι οπαδοί και τέλος οι πολίτες...

Οι στρατηγοί και συνταγματάρχες της εξουσίας σ' όλην τον κόσμο των δικτατοριών, βλέπουν

«αντανακλάσει» τα βασανιστήρια και την τελευταία στιγμή «όσον άτομον χρειάζεται» να θεωρηθεί ότι δεν κινδυνεύει να θεωρηθεί «επικίνδυνος» σ' όλες τις δικτατορίες. «Πρέπει να βασανιστούν» εκτελούνται πρώτα όσα «βουν» ανατρέχουν το καθεστώς μετά οι συνεργάτες τους, οι συμπατριώτες, μετά οι οπαδοί και τέλος οι πολίτες...

Οι στρατηγοί και συνταγματάρχες της εξουσίας σ' όλην τον κόσμο των δικτατοριών, βλέπουν

«αντανακλάσει» τα βασανιστήρια και την τελευταία στιγμή «όσον άτομον χρειάζεται» να θεωρηθεί ότι δεν κινδυνεύει να θεωρηθεί «επικίνδυνος» σ' όλες τις δικτατορίες. «Πρέπει να βασανιστούν» εκτελούνται πρώτα όσα «βουν» ανατρέχουν το καθεστώς μετά οι συνεργάτες τους, οι συμπατριώτες, μετά οι οπαδοί και τέλος οι πολίτες...

Οι στρατηγοί και συνταγματάρχες της εξουσίας σ' όλην τον κόσμο των δικτατοριών, βλέπουν

«αντανακλάσει» τα βασανιστήρια και την τελευταία στιγμή «όσον άτομον χρειάζεται» να θεωρηθεί ότι δεν κινδυνεύει να θεωρηθεί «επικίνδυνος» σ' όλες τις δικτατορίες. «Πρέπει να βασανιστούν» εκτελούνται πρώτα όσα «βουν» ανατρέχουν το καθεστώς μετά οι συνεργάτες τους, οι συμπατριώτες, μετά οι οπαδοί και τέλος οι πολίτες...

Οι στρατηγοί και συνταγματάρχες της εξουσίας σ' όλην τον κόσμο των δικτατοριών, βλέπουν

«αντανακλάσει» τα βασανιστήρια και την τελευταία στιγμή «όσον άτομον χρειάζεται» να θεωρηθεί ότι δεν κινδυνεύει να θεωρηθεί «επικίνδυνος» σ' όλες τις δικτατορίες. «Πρέπει να βασανιστούν» εκτελούνται πρώτα όσα «βουν» ανατρέχουν το καθεστώς μετά οι συνεργάτες τους, οι συμπατριώτες, μετά οι οπαδοί και τέλος οι πολίτες...

Οι στρατηγοί και συνταγματάρχες της εξουσίας σ' όλην τον κόσμο των δικτατοριών, βλέπουν

«αντανακλάσει» τα βασανιστήρια και την τελευταία στιγμή «όσον άτομον χρειάζεται» να θεωρηθεί ότι δεν κινδυνεύει να θεωρηθεί «επικίνδυνος» σ' όλες τις δικτατορίες. «Πρέπει να βασανιστούν» εκτελούνται πρώτα όσα «βουν» ανατρέχουν το καθεστώς μετά οι συνεργάτες τους, οι συμπατριώτες, μετά οι οπαδοί και τέλος οι πολίτες...

Οι στρατηγοί και συνταγματάρχες της εξουσίας σ' όλην τον κόσμο των δικτατοριών, βλέπουν

«αντανακλάσει» τα βασανιστήρια και την τελευταία στιγμή «όσον άτομον χρειάζεται» να θεωρηθεί ότι δεν κινδυνεύει να θεωρηθεί «επικίνδυνος» σ' όλες τις δικτατορίες. «Πρέπει να βασανιστούν» εκτελούνται πρώτα όσα «βουν» ανατρέχουν το καθεστώς μετά οι συνεργάτες τους, οι συμπατριώτες, μετά οι οπαδοί και τέλος οι πολίτες...

Οι στρατηγοί και συνταγματάρχες της εξουσίας σ' όλην τον κόσμο των δικτατοριών, βλέπουν

«αντανακλάσει» τα βασανιστήρια και την τελευταία στιγμή «όσον άτομον χρειάζεται» να θεωρηθεί ότι δεν κινδυνεύει να θεωρηθεί «επικίνδυνος» σ' όλες τις δικτατορίες. «Πρέπει να βασανιστούν» εκτελούνται πρώτα όσα «βουν» ανατρέχουν το καθεστώς μετά οι συνεργάτες τους, οι συμπατριώτες, μετά οι οπαδοί και τέλος οι πολίτες...

Οι στρατηγοί και συνταγματάρχες της εξουσίας σ' όλην τον κόσμο των δικτατοριών, βλέπουν

«αντανακλάσει» τα βασανιστήρια και την τελευταία στιγμή «όσον άτομον χρειάζεται» να θεωρηθεί ότι δεν κινδυνεύει να θεωρηθεί «επικίνδυνος» σ' όλες τις δικτατορίες. «Πρέπει να βασανιστούν» εκτελούνται πρώτα όσα «βουν» ανατρέχουν το καθεστώς μετά οι συνεργάτες τους, οι συμπατριώτες, μετά οι οπαδοί και τέλος οι πολίτες...

Ένα εκατομμύριο νόθα από ανήλικες μητέρες στις Ηνωμ. Πολιτείες

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Η Αμερικανική κυβέρνηση αντιμετωπίζει εν δυνάμει κοινωνικό πρόβλημα, των ανήλικων μητέρων ηλικίας 12 έως 19 ετών, οι πλείστοι των οποίων είναι φτωχικά άντανα.

Επιτροπή έμπειρογνομόνων λέγει ότι, κατά το έφετινο έτος, εν εκατομμύριο νεαρά έφηβα θα αποκτήσουν τέκνα.

Το παράδοξο είναι ότι ούδποτε η επίδοξη των Αμερικανών παίδων εις τα ερωτικά υπήρξε τόση, όση είναι σήμερα. Πλέον του μισού εκ των 21 εκατομ. έφηβων ηλικίας άνω των 15 ετών και το εν έμμετον των νεωτέρων της ηλικίας αυτής είναι έμπειρο, περί τα ερωτικά.

Και δεν αρκείται μόνον περί ενός ήθικου προβλήματος. Λέγει η Ομοσπονδιακή Προγραμματιστική των Γεννήσεων, Πρόκειται περί ενός ανθρωπίνου, πρακτικού και οικονομικού προβλήματος, το οποίο καταστρέφει την ζωή νεαρών υπήρξων ή τας εκθέτει εις κινδύνους, στοιχίζει δε εις το κοινωνικόν σύνολον εκατομμύρια δολαρίων. Το εν εις τα πέντε γεννώμενα ήρσση, είναι τέκνα έφηβων μητέρων.

ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΤΕΚΝΟΝ!

Η κρίσις φαίνεται να επιδεινώνεται: τα 80% των νεανιδών οι οποίοι έχουν αποκτήσει τέκνα εις ηλικία κάτω των 16 ετών, αποκτούν και δεύτερον πρό- τέ τιν παρθενογενεσία, διετά!

«Ηδη, η Αμερικανική κυβέρνηση έχει εγκρίνει εν κοινύ lion εκ 32 εκατομ. δολαρίων, έπαισης, δια την διεκτέλεση της άγωγής συντονισμού του έργου των υπηρεσιών έλέγχου των γεννήσεων, των νέων περί τα ερωτικά και του πέραν του γενικού κοινού των 124 εκατομ. δολαρίων έπαισης του Προϋπολογισμού διά των Οικονομικών Προγραμμάτων.

Εν τούτοις, το οικονομικόν πρόβλημα είναι το μικρότερον όλων: εν συγκρίσει προς εκείνο της καταστροφής των προοπτικών ζωής τάνων νεαρών υπήρξων και της «αποκλεισής της νεότητος» προς αυτή άρχισή». Τα κοινωνικολογικά, εκπαιδευτικά, προσπαθούν να ανακαλύψουν

διατί οι Αμερικανοί έφηβοι έχουν καταστή τόσον άνευθύνον περί τα ερωτικά.

ΜΙΑ ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Ο δρ. Σόλ Γκρόβερ, διευθυντής της του Ίνστιτούτου Οικονομικών Έρευνών εις το Πανεπιστήμιον των Συγκοινωνιών της Πολιτείας της Νέας Υόρκης διδει την κατωτέρω άσαισιόδοξον εξήγησιν:

1) Αι νέαι εισέρχονται σήμερα εις την έφηβικήν έννοτητα παρ' όσον 20 έτών, ούτω δε καθίστανται εκτελούμενοι έγκυοι, διότι είναι άπειροι. 2) Αρχίζουν την έρωτικόν ζωήν ένωριστερον, διότι η πίεσις προς τούτο, του περιβάλλοντος, είναι ροβερά. Αι φίλαι των τούδε λέγουσι: «Όλος ο κόσμος κάνει έρωτα σήμερα». Δέν υπάρχουν πλέον παρθένους. 3) Ούτε η οικογένεια ούτε η Εκκλησία άσκουν πλέον, έπαιρσιν εις ια παιδεία. Αντιθέτως, τα παιδιά εύθροσκονται πλέον υπό την άπόλυτον έπαιρσιν των διδόνων, των περιοδικών, των κινηματογράφων και της τηλεόρασις, όπου η σαρκική έρωτική σέξις παρουσιάζεται ως εν μέγα τονωτικόν, άνει των κινδύνων των ναρκωτικών ή του καπνίσματος. 4) Παρ' όλον ότι φαίνεται άπίστευτον, η διαπαιδαγώγησις των παιδιών περί τα ερωτικά είναι έλλιπείσαστα. Ελάχιστα παιδιά λαμβάνουν σεξουαλική άγωγήν, ακόμη ελιγοτέρα δε, διδάσκονται τάς μεθόδους προλήψεως της εγκυμοσύνης.

Η κατάστασις αυτή αποτελεί άπειλήν διά το κοινωνικόν σύστημα, λέγει ο Γκρόβερ, διότι: 1) Τα έρωτή των έφηβων έχουν μεγάλας πιθανότητας να αποβούν κατά το πρώτον έτος της ζωής των. 2) Εάν έπιρσιν, κινδυνεύουν να προσβληθούν από έπιληψίαν και άλλας έγκεφαλικάς παθήσεις. 3) Αι έφηβοι, άνύπανδρες μητέρες, καθίστανται κατά κανόνα, πολιτικά διεπείρας τάξεως. Αι πλείστοι εγκαταλείπουν, λόγω της κοινωνικής καταστάσεως το σχολείον, ούτω δε, δεν αποκτούν ποτέ τα προσόντα διά να κερδίζουν επαρκώς τά προς το ζήν.

ΖΕΝΙΘ

ΑΥΡΙΟΝ 9.10—12.30
Το φίλμ της χρονιάς
Μοναδικό σε έρωτικούς συγκλονισμούς.
Ανεπανάληπτο σε έκρηκτικές συγκινήσεις

ΟΙ ΑΜΑΡΤΩΛΕΣ ΗΜΕΡΕΣ ΕΝΟΣ ΞΕΝΟΥ

ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΠΡΩΤΗ ΠΡΟΒΟΛΗ
ΣΑΡΑ ΜΑΓΙ-ΛΑΣ
ΚΡΙΣ ΚΡΙΣΤΟΦΙΡΣΕΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ 9.10-12.30

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΣ ΝΤΟΜΙΝΟ

ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ

ΟΥΦΑ

ΑΥΡΙΟΝ 9.10—12.30
Στην απόθεσση της μεγάλης καριέρας του
Ο ΓΙΓΑΣ
ΖΑΝ ΠΟΛ ΜΠΕΛΜΟΝΤΟ

ΕΝΑΣ ΑΞΙΟΛΑΤΡΕΥΤΟΣ ΠΑΛΗΑΝΘΡΩΠΟΣ

ΕΓΧΡΩΜΟΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ 9.10-12.30

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΣΑΜΑΤΑ

ΕΓΧΡΩΜΟΝ